Nr. 34. Wtorek 11. Lutego 1873. Rok 63.

GAZETA LWOWSKA

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ej godz. po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.

„Przewodnik naukowy i literacki“ wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 5 arkuszy in 8vo. dla cało- i półrocznych przedpłacicieli bezpłatnie, dla kwartalnych za dopłatą 75 ct. kwartalnie, dla miesięcznych za dopłatą 30 ct. miesięcznie. Sam „Przewodnik naukowy i literacki“ bez „Gazety“ całorocznie 4 zł w. a.

Za inseraty i artykuy nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Jego ces. i król. apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 27 stycznia b. r najmiłościwiej zatwierdzić wybór Stefana hr. Zamojskiego właściciela dóbr na prezesa, a Edwarda Micewskiego właściciela dóbr na zastępcę prezesa rady powiatowej jarosławskiej.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 8 lutego 1873.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 27. stycznia b. r. najmiłościwiej zatwierdzić wybór Alfreda Linzbauera c. k. sędziego powiatow go w Sołotwinie na prezesa, a Karola Kalika poborcy przy c k urzędzie podatkowym w Bohorodczanach na zastępcę prezesa rady powiatowej Bohorodczańskiej.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 8. lutego 1873.

Do końca stycznia r. b. ustał księgosusz w Korszyłówce i w Skorykach w powiecie Zbarazkim, w Podwołoczyskach, Zadniszówce i Rosochowaćcu w powiecie Skałackim; w Korolówce w powiecie Zaleszczyckim, w Luce w powieci kaluskim i w Klekotówce w powiecie brodzkim; wybuchł zaś w Kobyle, Nowemsiole i Zarudeczku w powiecie zbaraskim; w So...u, Skałacie w powiecie skałackim; w Starobrodach w powiecie brodzkim i w Trembowli. Nadto panuje obecnie zaraza jeszcze w Supranówce i w Iwanówce w powiecie skałackim.

Z ogólnej liczby 2570 sztuk bydła rogatego znajdującego się w tych miejscowościach w 23 zagrodach padło 22, a w 35 chorych sztuk i 191 podejrzanych o zarazę zabito.

Oprócz tego panowała jeszcze zaraza na owce w Supranówce i w Kobyle, gdzie 1 padła a 4 chorych i 39 zdrowych owiec i 2 kóz zabito.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 8. lutego 1873.

Podług urzędowych raportów pojawiła się cholera w czasie od 15 stycznia do 1 lutego br. w Połupanówce w powiecie Skałackim; w Doroszowie małym, w powiecie Żółkiewskim, w Pietnicach w powiecie Birczań skim, w Woli dołhotnickiej w powiecie Stryjskim, w Bani kotowskiej. Popielu. Nahujowicach, Zatokim i Orowie w powiecie Drohobyckim, w Posadzie Olchowskiej, Morochowie i Posadzie jaczmierskiej w powiecie Sanockim, w Iskrzyni w powiecie Krośnieńskim, w Nutry w powiecie Rohatyńskim. w mieście powiatowem Kolbuszowy, wreszcie w Długopolu w powiecie Nowotargskim, przeto w 16. miejscowościach, wygasła zaś w Wolicy w powiecie Skałackim, w Jagielnicy i Zabłotówce w powiecie Czortkowskim, w Milnie w powiecie Brodzkim, w Złoczowie, Sasowie, Jezierni i Ostaszowach w powiecie Złoczowskim, w Petlikowcach starych i Nowostawcach w powiecie Buczackim, w Łanach, Pikołowicach, Jaryczowie starym, Srokach, Dmytrzu, Zaszkowie, Winnikach, Grzędzie, Kukizowie, Sokolnikach i Biłce szlacheckiej w powiecie Lwowskim, w Tartakówce w powiecie Sokalskim, w Horbaczach i Hodowiszni w powięcie Rudeckim, w Poluchowie w powiecie Przemyślańskim, w Kulikowie, Tarynce i Nahorcach w powiecie Żółkiewskim, w Dobromilu, Tarnawie i Krecowie w powiecie Birczańskim, w Boryni i Gwoździu w powiecie Turczańskim, w Woli Koblańskiej w powiecie Staromiejskim, w Zagrodach i Wojkowcach w powiecie Mościskim, w Lisku i Chrewle w powiecie Liskim, w Tustanowicach i Załockim w powiecie Drohobyckim, w Strzeliskach nowych i Zalesiu w powiecie Bóbrczańskim, w Zagórzu, Bukowsku (mieście i wsi), Rymanowie, Ładzyniu, Radoszycach, Sanoku, Baranówce, Trebszy, Niebieszczanach, Morochowie i Posadzie jaczmierskiej w powiecie Sanockim, w Iskrzyni w powiecie Krośnieńskim, w Rzysie w powiecie Mieleckim, w Rozborzu w powiecie Łańcuckim, w Lubszy i Hełmie w powiecie Rohatyńskim, wreszcie w Gotkowicach w powiecie Wielickim oraz w mieście stołecznem Lwowie przeto w 61 miejscowościach.

W wyż powołanym okresie czasu panowała cholera w 31 powiatach a 93 miejscowościach, w których do pozostałych na dniu 15. stycznia 442 chorych, przybyło do dnia 1. lutego br. 1046, tak iż w ogóle w tym czasie 1488 chorych leczono; z tych wyzdrowiało 793, umarło 395, a 300 w 32 miejscowościach a 17 powiatach pozostało w leczeniu.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 6. lutego 1873.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Pięćdziesiąte ósme posiedzenie izby deputowanych Rady państwa odbyło się 7go b. m.

Na ławie ministrów zasiedli Ich Excelencye: prezydent rady ministrów książę Adolf Auersperg i ministrowie: baron de Pretis, dr. Glaser, dr. Banhans Chlumecky i pułkownik Horst, baron Lasser i dr. Stremayer.

Deputowany Degara usprawiedliwia pisemnie swoją nieobecność słabością. Izba udzieliła żądany urlop.

Odczytano pismo J. Ex. pana ministra skarbu względem kredytu uzupełniającego w sumie 160,000 zł dla preliminarza produkcyi tytoniu na r. 1873

Pomiędzy nadesłanemi petycyami znajdują się petycye izraelickiej gminy w Gołogórach i właściciele mniejszych posiadłości w Bohorodczanach i Słotwinie za wyborami bezpośredniemi tudzież petycya gminy Wierzbówka przeciw bezpośrednim wyborom.

Do komisyi dla wniosku dr. Rosera względem wydania rozporządzeń w celu zapobieżenia nieszczęsnym wypadkom na kolejach żelaznych wybrani zostali deputowani: Brandstetter, hr. Coronini, dr. Keil, baron Kübeck, Leuz, dr. Roser, Seidemann, Streeruwitz i dr. Hoszard

Z porządku dziennego nastąpiło drugie czytanie przedłożenia rządowego o przypuszczeniu zagranicznych towarzystw asekuracyjnych do wykonywania operacyi w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

Bez dyskusyi przyjęła izba całą ustawę w drugiem i trzeciem czytaniu.

Ustawa tak opiewa:

„§ 1. Orzeczone w cesarskiem rozporządzeniu z 29. listopada 1865 Dz. u. p. Nr. 127 wykluczenie zagranicznych towarzystw asekuracyjnych od wykonywania operacyi w krajach austryackich uchyla się.

§. 2. Obowiązujące prawne postanowienia o przypuszczaniu zagranicznych towarzystw do wykonywania operacyi w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych mają być odtąd zastosowane z ograniczeniem wskazanem poniżej w §. 3 także i do zagranicznych towarzystw asekuracyjnych a mianowicie tak do towarzystw akcyjnych i komandytowych na akcye, które wykonują operacye asekuracyjne, jako też i do towarzystw wzajemnych ubezpieczeń.

§. 3. Jeżeli w zagranicznem państwie istnieją przepisy, które wykluczają prywatne towarzystwa asekuracyjne zupełnie albo po części od wykonywania pewnej gałęzi operacyi asekuracyjnej, to wykonywanie takich operacyi przez towarzystwa należące do owego państwa nie jest dozwolone w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

Ustawa ta wchodzi w życie w dniu jej obwieszczenia. Wykonanie jej poleca się ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i skarbu.“

Nastąpiło potem sprawozdanie o kilkunastu petycyach a następnie zamknięto posiedzenie.

Następne posiedzenie odbędzie się we wtorek.

Porządek dzienny: Drugie czytanie przedłożenia rządowego o układaniu list sędziów przysięgłych.

— Na posiedzeniu komisyi skarbowej z dnia 8go b. m. toczyła się dalej dyskusya nad przedłożeniem rządowem o uregulowaniu płac urzędników.

W imieniu podkomitetu zaproponował deputowany Czedik następujący dodatek do §. 1.:

„Urzędnicy należący dotychczas do 12 klasy dyet przydzieleni zostaną do 11 klasy.“

Wniosek ten przyjęto bez dyskusyi. Następnie oznajmił sprawozdawca dep. Czedik, że rząd zastrzegł sobie oświadczenie, czy pragnie wziąć inicyatywę w podziale urzędników politycznych na klasy.

Jego Excell. pan minister spraw wewnętrznych żądał, ażeby przedmiot ten pozostawiony został inicyatywie rządu i zapowiedział, że niebawem wniesie odpowiednie przedłożenie.

Po krótkiej dyskusyi uchwaliła komisya umieścić na końcu drugiego ustępu §. 1. słowa: o ile ustawa nie wprowadzi zmiany w tej mierze.

Wreszcie wniósł sprawozdawca, ażeby z powodu przyjęcia wniosku dr. Herbsta dodano w §. 14 następujące słowa: „Auskultanci pobierać będą zamiast dotychczasowych adjutów w kwotach 315 i 400 zł. kwoty 500 i 600 złr., które udzielane być mają według istniejących przepisów. Wniosek ten przyjęła komisya i wykreśliła w pierwszym ustępie tegoż paragrafu słowo „aukskultanci“, co jest także następstwem przyjęcia wniosku dr. Herbsta.

Komisya przyjęła następnie wniosek dr. Mayerhofera, ażeby podkomitet zastanowił się nad poruszoną kwestyą dodatków lokalnych, personalnych, służbowych, tudzież innych emolumentów i zdało o tem sprawę pełnej komisyi.

Nastąpiła potem dyskusya nad kwestyą utworzenia fenduszu pensyjnego dla czynnych urzędników państwowych. Deputowani Mayerhofer, Dumba, Gomperz, Wolfrum i Leitenberger przemawiali przeciw funduszowi pensyjnemu.

Jego Excell. minister skarbu: Rząd proponując utworzenie funduszu pensyjnego miał na myśli tę uwagę, że ciężary ponoszone przez państwo na pensye a wynoszące już obecnie 2,000.000 złr. znacznie się wzmogą wskutek podwyższenia płac urzędników. Zdawało się zatem rządowi, że należałoby także zniewolić urzędników, ażeby małemi ofiarami przyczynili się do zapewnienia sobie utrzymania na starość. W żadnem państwie nie ponosi skarb takich ofiar na pensye jak w Austryi. Fundusze pensyjne powinny być w rencie ulokowane, ażeby urzędników wiązał z dobrem państwa ich własny interes. Rząd uważa zawsze zasadę swoją za słuszną a gdyby mimo tege nie został uchwalony fundusz pensyjny, to należałoby przynajmniej zatrzymać zasadę potrącenia z płac kwot procentowych.

Komisya większością głosów odrzuciła zasadę utworzenia funduszu pensyjnego. Taka sama uchwała zapadła także co do zasady potrącenia kwot procento wych po przemówieniu deputowanych dr. Mayerhofera i Gomperza.

Berlin. Zgromadzić się mającemu niezadługo parlamentowi niemieckiemu przedstawi do uchwalenia rada związkową projekt ustawy następującego brzmienia:

Art. 1. Z odłożonej na mocy ustawy państwowej z dnia 8 lipca 1872 r. sumy półtora miliarda franków, jako części należnego od Francyi wynagrodzenia kosztów wojennych, użyte być mają 68 milionów talarów na odpowiednie czasowi przekształcenie twierdz niemieckich, licząc do takowych znajdujące się w Alzacyi i Lotaryngii.

Art. 2. Z ostatnio oznaczonej sumy 68 milionów talarów mają być przekazane do rozporządzenia kanclerza państwa w ciągu lat 1873 i 1874 milionów 18; zaś w ciągu dalszych lat dziesięciu po 5 milionów corocznie.

Art. 3. Kanclerz państwa upoważniony zostaje do umieszczenia na prowizyą sumy w artykule pierwszym wymienionej, o ile takowa z mocy artykułu 2go w roku dopiero 1874 i następnych ma być użytkowaną; otrzymywana prowizya ma się corocznie zapisywać do budżetu państwa

Dwa następne artykuły obejmują rozporządzenia co do sprzedaży gruntów pod niektóremi twierdzami obecnie w posiadaniu zarządu wojskowego będących, a na przyszłość zbędnych.

W motywach do tego projektu powiada rada związkowa:

Wojna w latach 1870 i 1871 niewątpliwie wykazała, jak wydatne mają znaczenie dla obrony kraju mocne i stosownie uzbrojone twierdze, pomimo wydoskonalonych dziś środków zaczepnych; utwierdziła ona zarazem w kompetentnej sferze to przekonanie, że system twierdz niemieckich w obecnym stanie swoim nie jest względnie do wymagań nowoczesnych wystarczającym, i wielostronnego potrzebuje przekształcenia, ażeby tyle dla zwycięztwa Niemiec uczynić, ile się naród spodziewać ma prawo, i ile dla bezpieczeństwa jego jest niezbędnem Komisya więc obrony krajowej, złożona z naczelnika sztabu generalnego i z inspektorów generalnych artylleryi i inżynieryi, miała sobie polecone do rozważenia pytanie — jakich przekształceń potrzebuje nieodzownie system twierdz niemieckich według obecnego stopnia doskonałości sztuki wojskowej, a zwłaszcza też według doświadczeń w ostatnich wojnach nabytych. Wypadek narad tej komisyi prowadzonych z największą pilnością, tudzież z uwzględnieniem interesów cywilnych i komunikacyjno-handlowych, da się streścić jak następuje:

a. Że należy utworzyć poszczególne większe punkta środkowe dla obrony kraju.

b. Że czyniąc zadosyć tej potrzebie, można będzie pewną liczbę twierdz dotychczasowych całkiem zaniechać.

c. Że reszta twierdz pozostać nadal mających potrzebuje nie tyle rozprzestrzenienia, ile wewnętrznego polepszenia w obwarowaniach i w uzbrojeniu.

Szczegółowe plany przekształcenia niemieckiego systemu twierdz, przez komisyę obrony krajowej wypracowane, spowodowały właśnie powyższy projekt.

Komisya do projektów kościelno-politycznych przyjęła pierwsze dziesięć paragrafów dotyczących dyscyplinarnej władzy duchownych i utworzenia najwyższego trybunału dla spraw kościelnych, prawie bez żadnej zmiany.

Rada związkowa postanowiła przedłożyć przyszłemu parlamentowi projekt do ustawy dotyczący podatku a raczej opłaty stemplowej od interesów giełdowych. Również i ostateczny projekt ustawy monetarnej dla całego niemieckiego cesarstwa przedłożonym będzie w najbliższym czasie Radzie związkowej. Wedle „Kreuz Zeitung" dyety deputowanych powiększone będą w przyszłej sejmowej kadencyi. Co się tyczy projektu wypracowanego w ministerstwie wojny, a dotyczącego rozporzestrzenienia fortyfikacyi głównych fortec Prus, to przeznaczył rząd na te budowle bardzo wysokie ceny. I tak na fortecę Kolońską 9,159,000 tal.; Koblencyą 309,000; Moguncyą 922,000; Rastadt 43 000; Ulm 1,210,000; Szpandawę 4,434,000; Kistrzyn 4,741,000; Poznań 7,023,000; Toruń 5,280,000; Gdańsk 773,000; Królewiec 7,837,000; Głogowę 278,000; Nissę 242,000; Memel 73,000; Piławę 50,000; Kołobrzeg 267,000; Swüneminde 1,426,000; Stralsund 275,000; Friedrichsort 1,822,000; Sondenburg-Düppel 2,227,000; fortyfikacye niższej Elby 7,373.000 i fortyfikacye niższej Wesery 5,061,009 i wreszcie Wilhelmshaven 10,177,050 talarów.

Londyn. Obszerne telegramy streszczają mowę tronową, jaką dnia 6go b. m. otwarto angielską sesyą parlamentarną. Na wstępie podnosi dobre i przyjaźne stosunki łączące Anglią z ościennemi mocarstwami i nadmienia, że pełnomocnik angielski sir Bartle Frére porozumiał się z sułtanem Zanzibaru w zamiarze skuteczniejszego przeprowadzenia układów o zniesienie niewolnictwa. Co się zaś tyczy stosunku z Stanami Zjednoczonemi północnej Ameryki, cesarz niemiecki, idąc drogą słuszności, przychylił się do zapatrywania się rządu amerykańskiego, i naznaczył linią wysuwającą się przez kanał Huroński jako taką, która najwięcej odpowiada duchowi traktatu waszyngtońskiego. Godność kraju i pojęcia międzynarodowej przyjaźni wymagały, aby bez ociągania się pójść za głosem podobnego wyroku i co rychło wyprowadzić wojska angielskie z wysp San Jouańskich.

W dalszym toku mowa nadmienia, że parlament zostanie wezwanym do udzielenia zezwolenia na wypłacenie w jak najkrótszym czasie sumy przyznanej Ameryce przez genewski sąd polubowny.

Następny ustęp mowy tronowej poświęconym jest konwencyi zawartej z Belgią a określającej punkta, na podstawie których winno nastąpić wydawanie sobie nawzajem zbiegłych przestępców.

Przy układach z Francyą celem ponownego zawarcia traktatu handlowego musiano liczyć się z okolicznościami, przy czem usiłowano nadać pojedyńczym punktom traktatu trwały i niezmienny charaktęr opierając je na podstawach słuszności i wzajemnej sprawiedliwości. Królowa żywi nadzieję, że wkrótce nastąpi podpisanie traktatu, który niebawem wejdzie w życie.

Następnie dotyka mowa środkowo-azyatyckiej kwestyi i nadmienia, że Anglia i Rosya już od lat wielu nabrały przekonania, iż przyczyniłoby się wielce do utrzymania spokoju w Azyi środkowej, gdyby oba rządy zgodziły się w swych zapatrywaniach co do pociągnięcia linii granicznej w północnym Afghanistanie. Z powodu tego wywiązała się między obudwoma rządami zamiana not a polityka, jaką tutaj oba obrały rządy, przychylnie niezawodnie zostanie ocenioną przez opinią publiczną. Dokumenta tyczące się traktatu Waszyngtońskiego, jako też odnośne protokoły do układów Francyi z Rosyą, zostaną przedłożone parlamentowi.

Przechodząc do spraw skarbowych, położono w mowie przedewszystkiem na to nacisk, iż mimo niepomyślnych zbiorów, pobór podatków był zadowalniającym, a z szeregu przedłożyć się mających parlamentowi wniosków zwróciła mowa na pierwszem miejscu uwagę na bil uniwersytecki dla Irlandyi, a dalej na wnioski dotyczące urządzenia najwyższego trybunału i reformy podatków; również przyjść ma w bieżącej sesyi pod obrady ustawa szkolna z roku 1870.

— Do tej mowy tronowej podaje korespondent londyński „Köln. Ztg." z d. 7 b. m. następujące uwagi:

„Wczoraj właśnie minął rok od czasu, w którym otwarły się podwoje pałacu westminterskiego dla lordów, członków izby niższej parlamentu angielskiego, spieszącym usłyszeć mowę tronową, zagajającą sesyę parlamentu r. 1872. Codziennie spodziewano się burz politycznych. Bujną fantazyą odszczególniający się polityczy widzieli już w duchu zacięte walki, w których ministerstwo obecne runęło a spadek po niem objął gabinet bardziej odpowiadający powszechnym życzeniom. Kwestya Alabamy, która nie była jeszcze rozstrzygniętą, miała być owym zaporą, o który gabinet Gladstona miał się potknąć i runąć. Przewódca opozycyi parlamentarnej, Disraeli, był pewny, iż pozyska resztki stronnictwa, na którego czele stał niegdyś lord Palmerston i że połączonemi siłami zdoła obalić gabinet w kwestyi bilu o tajnem głosowaniu. Mimo tych wszystkich niebezpieczeństw udało się gabinetowi lorda Gladstona w spokoju przebyć cały rok kampanii parlamentarnej; bil o tajnem głosowaniu został przez obydwie izby przyjęty; uchwalono ustawę o reorganizacyi armii; opinia publiczna przyjęła dość korzystnie dla rządu wyrok sądu rozjemczego w Genewie w kwestyi Alabamy skutkiem czego było, iż opozycya widząc tyle powodzeń rządu pod koniec ubiegłej sesyi prawie żadnych już nie stawiała trudności gabinetowi.

D. 6. b. m. otwartą została piąta sesya w bieżącej kadencyi parlamentu. Gabinet Gladstona wychodził zatem zwycięzko przez pięć lat z gorącej nie raz i nader burzliwych walk, co się nie tak często zdarza w Anglii W bieżącej sesyi nie będzie miało ministerstwo i połowy tak drażliwych kwestyi do załatwienia, jak tamtego roku. Byt gabinetu byłby tedy na cały przyszły rok zabezpieczony, choć z drugiej strony nie można tego tak bardzo za pewne utrzymywać. Kwestya bowiem jakaś małej wagi może w dalszym przeciągu czasu tak ogromne przebrać rozmiary, iż mogą one być w stanie pochłonąć obecny system rządowy.

Jasno i bez ogródek postawił gabinet swój program na przyszłość w ostatniej mowie tronowej. W polityce zagranicznej a w szczególności w kwestyi środkowej Azyi zamierza gabinet obecny trzymać się polityki lorda Clarendona, która na tem polegała, ażeby Anglia w tych krajach zajmowała zawsze stanowisko dominujące i pod tym względem żadnemu państwu nie dała się wyprzedzić. W izbie wyższej oświadczył minister spraw zagranicznych lord Granville, iż wiadomości dzienników angielskich, dotyczące tej kwestyi nie mają podstawy, i że niepokojące wieści rozsiewane przez dzienniki, zupełnie nie powinne zasługiwać na wiarę. Oświadczenie to ministra spraw zagranicznych miało być komentarzem ustępu mowy tronowej, w którym gabinet wypowiedział swe zapatrywania na kwestyę, zajmującą dziś najbardziej umysły. Na czele kwestyi polityki wewnętrznej stoi bil reformy uniwersytetów w Irlandyi. Gabinet Gladstona dał już dowody wielkiej przezorności w postępowaniu z tą prowincyą Wielkiej Brytanii; za jego bowiem czasów uchwalił parlament reformę ustawy o kościele w Irlandyi i ustawę o stosunkach dzierżawnych, która już zbawienne wydaje owoce. W końcu wniesie rząd reformę ustawy o sadownictwie, wypracowaną przez znakomitego w tej gałęzi pracownika, lorda kanclerza Selborne.

Paryż. Mowa prezydenta na posiedzeniu komisyi trzydziestu 3. lutego przekonała komisyę, iż Thiers nie myśli bynajmniej ustąpić od swych przekonań i zamiarów. Dzienniki francuskie, w ogóle cała prasa wyraża się o tej mowie bardzo korzystnie. Radykalne dzienniki uważają ją za ultimatum postawione większości i powiadają wręcz, iż Thiers rzucił większości rękawicę. Organa zachowawcze jak „Journal des Debats, Temps i Soir" unoszą się nad prezydentem, który nie dał się zbić z toru ustawicznej opozycyi i potrafił się utrzymać stale na swem stanowisku.

— Nie należy się już obecnie obawiać, aby jeżeli komisya nie ustąpi, i rzecz cała wytoczy się przed zgromadzenie narodowe, miał prezydent ponieść porażkę. Kazimierz Perier i jego przyjaciele z prawicy, na których liczyli wiele rojaliści z powodu zerwania ich z lewym centrum, wystąpili obecnie wręcz przeciw rojalistom. Stronnicy Kazimierza Perier są za odpowiedzialnością ministrów, ale nie chcą, aby jej użyć jako broń przeciw rzeczypospolitej. Jeżeli kwestya ta przyjdzie przed plenum izby to rojaliści poniosą większą jeszcze porażkę jak w dniu 29. listopada. Kraj cały stoi po stronie Thiersa i zarzuca mu tylko powolność.

„Avenir National" pisze: Marszałek Mac-Mahon oznajmił oficerom armii wersalskiej, iż na wiosnę odbywać się będą wielkie próby mobilizacyi a to w tym celu, ażeby przyzwyczaić dowódców korpusów do tych operacyi wojskowych.

— Dzienniki liberalne donoszą, iż petycye domagające się bezpłatnego i obowiązkowego udzielania nauk w szkołach ludowych, podpisane są przez półtora miliona samych wyborców.

— Korespondent paryski donosi do „Köln. Ztg." iż hr. Paryża udaje się do Wiednia, gdzie ma się zobaczyć z hr. Chambordem Ks. Aumale i Joinville nie zgadzają się na ten krok hr. Paryża. Legitymiści nie spodziewają się także, ażeby odwiedziny te doprowadziły do ważniejszych skutków politycznych.

— Minister oświecenia i wyznań, Juliusz Simon, zawezwał prefektów, ażeby go uwiadomiali, jeżeli przeciw któremu z nauczycieli szkół ludowych lub średnich wytoczonem zostanie śledztwo dyscyplinarne. Zdaje się, iż minister chce za każdym razem sam się przekonać, czy też nauczyciele szczególnie szkół ludowych nie stają się ofiarami zabiegów stronnictwa klerykalnego.

— „Temps" donosi: „Thiers otrzymał 70 protestów od biskupów francuskich w sprawie zniesienia klasztorów we Włoszech. Sekretarz stanu Barthelemy odpowiedział już na każdy protest, iż pomimo najlepszych chęci nie może prezydent republiki mięszać się w czysto wewnętrzne sprawy królestwa włoskiego. Zdaje się, iż arcybiskup paryski, który sam od siebie takiego protestu do Thiersa nie nadesłał, stoi na czele tej agitacyi biskupów przeciw zarządzeniom parlamentu i rządu włoskiego."

— Liczba biskupów i prałatów francuskich, którzy prosili Thiersa o interwencyę w kwestyi rzymskich klasztorów, wynosi już wedle dziennika „Univers", 63.

— Minister wojny Cissey wydał nową instrukcyę mającą na celu jak najdokładniejsze wykształcenie piechoty w używaniu palnej broni. Instrukcya ta kładzie główny nacisk na to, aby oficerowie sami ćwiczyli się w strzelaniu i starali się o ile możności jak najlepiej wyćwiczyć żołnierzy w celnem strzelaniu. Rozkaz dzienny jenerała Cissey podnosi przy tem wielką doniosłość dokładnego wykształcenia mianowicie pieszego żołnierza, w używaniu palnej broni

---

Kronika.

(Wypadki miejscowe.) Wczoraj wieczór przytrzymano w sieni kawiarni Czerkawskiego przy ulicy syktuskiej czeladnika blacharskiego Michała G. gdy usiłował skraść wiszącą tamże lampę, poprzednio zginęło siedm lamp w podobny sposób z tego samego miejsca.

Wczoraj o godz. 2. z południa dorożkarz l. 164 jadąc szybko i nieostróżnie na placu krakowskim potrącił dyszlem w plecy Dawida Weissa, przyczem na nim i suknie podarł. Woźnicę pociągnięto odpowiedzialności.

W nocy na 9. bm skradziono z zamkniętej szafy umieszczonej na korytarzu w zabudowanu krajowej dyrekcyi skarbowej 2 pakiety rejestrów galicyjskich urzędów salinarnych.

(Nadane stypendyum.) Na propozycyę grona nauczycieli c. k. gimnazyum w Tarnowie nadał Wydział krajowy stypendyum z fundacyi śp. Floryana Janowskiego, rocznych 51 zł. w. a. Ludwikowi Gąsiorowi, uczniowi V. klasy tamtejszego gimnazyum.

(Wiadomości dyecezyalne.) Ks. Ignacy Patyński, radca i kanclerz konsystorza Ilnego krakowskiego, poddziekani katedry krakowskiej, otrzymał dnia 30. stycznia br. kanoniczną instytucyę na osierocone probostwo św. Krzyża w Krakowie, a zarazem na połączoną z osobą każdoczesnego plebana u św. Krzyża posadę, rektora domu ksbs Emerytów dyecezyi krakowskiej.

— Gazeta frankfurcka oblicza, że przy obecnym stanie dziennikarstwa, wypada w Rosyi jedno czasopismo na 350.000 mieszkańców, w Turcyi jedno czasop. na 300.000, w Węgrzech jedno na 41.443, w Inflantach na 39.000, we Wło-

szech na 29 000, w Anglii na 18.000, w Hollandyi na 16.000, w Belgii, na 15.000, w Szwajcaryi na 6600,, a w Stanach Zjednoczonych Ameryki półn. jedno czasopismo na 537 mieszkańców.

(Kwitnący stan dziennikarstwa) przedstawiają Stany Zjednoczone Ameryki, urzędowa statystyka bowiem podaje liczbę dzienników ł czasopism w kraju tym w roku bieżącym wydawanych na 6433; z nich 507 wychodzi codzienuie, 4750 co tydzień, 685 co miesiąc, 55 co kwartał i 331 wydawanych nieperyodycznie. Jeden tylko Stan Florydy nie ma żadnego pisma codziennego. Zasługuje przytem na uwagę, że najliczniejsze są pisma treści religijnej, po nich idą rolnicze, następnie pedagogiczne, a nareszcie traktujące o wolnem mularstwie i przygodach awanturniczych. Ciekawym też jest objawem, że z biblioteki miejskiej w Bostonie liczącej 195.000 tomów, dzieła o heraldyce i starożytnych rodach parowskich angielskich, znajdują najliczniejszych czytelników.

(Sprostowanie.) W pierwszym wierszu kroniki wczorajszej Gazety opuszczono po: Jego Excell., słowa: p. minister sprawiedliwości.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe z miesiąca stycznia 1873.

Następujących artykułów:	Kolbuszowa zr.	c.	Maydan zr.	c.	Sokołów zr.	c.	Razem zr.	c.	Przeciętnie zr.	c.
	(Miejsce targu: — wałuta austryacką)									
Mec pszenicy .	5	75	—	—	4	80	10	55	5	27
„ żyta . .	4	50	4	50	5	50	14	50	4	83
„ jęczmienia	3	50	3	50	3	—	10	—	3	—
„ owsa .	1	60	1	40	1	50	4	50	1	50
„ grochu .	4	—	4	60	5	50	14	10	4	70
„ hreczki .	3	25	—	—	—	—	3	25	3	25
„ kukurudzy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ ziemniaków	1	40	1	10	1	40	3	90	1	30
Cetnar siana	1	10	1	25	1	—	3	35	1	11
Sąg drzewa twardego	8	—	—	—	6	—	14	—	7	—
„ „ miękkiego .	5	—	3	10	5	—	13	10	4	36
Funt mięsa wołowego	—	14	—	14	—	14	—	42	—	14
Miara wina	—	60	—	50	—	50	1	60	—	53
„ piwa	—	30	—	20	—	32	—	82	—	27
Robotnik z wiktem .	—	15	—	20	—	20	—	55	—	18
„ bez wiktu		30		40	—	30	1	—	—	33

Ostatnia poczta.

Telegramy „Czasu“.

Wiedeń 10. lutego. Dzienniki poranne donoszą, że rząd po upływie tygodnia przedłoży izbie deputowanych projekt tyczący się trybunału administracyjnego. Cesarzowa Karolina Augustyna zgasła spokojnie wczoraj w południe o godz. 12¼ z wycieńczenia sił.

Drezno 9. lutego. Królowa ma się coraz lepiej, i siły jej przybywają.

Paryż 10. lutego. Dzienniki nie poczytują odrzucenia wniosku Dufaura za powód zerwania między rządem a większością komisyi. „L' Univers“ ogłasza odpowiedź Barthelemy de St. Hilaire do biskupów, oświadczającą, że rząd niczego nie zaniedbuje, aby bronić sprawy zakładęw religijnych w Rzymie, musi jednak w rzeczy tak delikatnej wielką zachowywać ogledność.

Rzym 9. lutego. Minister spraw zagranicznych Visconti-Venosta i poseł angielski Paget podpisali dnia 5. bm. umowę angielsko włoską o wzajemne wydawanie zbrodniarzy. Komisya izby deputowanych ukończyła o brady nad ustawą o poborze wojskowym.

Konstancya 9. lutego. Zgromadzenie starokatolików (z Niemiec południowych) zebrało się licznie i przystąpiło do wyłuszczeń profesorów Friedricha i Michaelisa o dogmacie nieomylności.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 10. lutego.

Hotel Żorsa: Pp. Hr. Baworowski W., ze Strussowa. — Hr. Tarnowski J., z Dzikowa. — Kęszycki M., z Dzwiniaczek. — Koźmiński L., z Tarnopola. — Kotkowski A., z Hawłowic. — Rylski W., z Nartowa.

Hotel europejski: Pp. Krzysztofowicz K., z Załucza. — Poncet J., z Uścia. — Schafflitski F., z Rossyi.

Hotel Langa: Pp. Hr. Okraszewski J., z Warszawy. — Botez A., adw., z Botuszan. — Prot S., z Rosyi. — Dieskan O., c. k. kapit., z Krosna. — Bochniewicz K. i Kuliński J., z Tarnopola. — Kościcki A., c. k. poruczn., z Brodów. — Radymski Karol, z Żółkwi.

Hotel angielski: P. Łodyński S., z Nahorca. — Poten Karol, z Olszanki.

Hotel krakowski: Pp. Hr. Potocki J. St., z Olczyc. — Rościszewski F., ze Smykowca. — Ustyanowicz K., z Okna.

Hotel Kuhna: Pp. Ewy M., z Przemyśla. — Tomanek P. z Smarzowa.

Pod białym koniem: P. Puchalski M., z Dworca.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 10. lutego.

Pp. Hr. Bielski S., do Lipnik. — Br. Brunicki E., do Michałówki. — Drohojowski K., do Tamnowic. — Gnoiński A., do Dynisk. — Kuczewski J., do Królestwa. — Lewandowski T. i Neronowicz W., do Trepeka. — Smarzewski A., do Kobyla. — Wolański E. do Czarnokońca — Wróblewski W., do Czortkowa.

TEATR

Dziś: 2. występ gościnny pny Olgi Sandberg tancerki król. nadw. teatru w Sztokholmie. 2 występ tancerki pny Opferman i baletmistrza pana Gundlach z Wiednia. **„Traviata“** Opera w 4. aktach J. Verdie'go. — III. akt: „Pas seul“ odtańczy pna Olga Sandberg. — „Grand pas de deux“ odtańczy pna Opferman i p. Grundlach.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 11 m. 28 wieczór.
„ „ „ o „ 5 „ 5 rano.
„ „ „ o „ 5 „ 5 po połud.
Odch. ze Lwowa do Czerniowicz o „ 12 „ 15 w połud,
„ „ „ o „ 11 „ — wieczór.
„ „ „ o „ 6 „ 17 rano.
„ „ do Brod. i Złoc o „ 6 „ 27 rano.
„ „ „ o „ 12 „ — w połud.
„ „ „ o „ 10 „ — wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g 5 m. 57 rano.
„ „ „ o „ 9 „ 45 wieczór.
„ „ „ o „ 10 „ 50 rano.
„ z Czerniowiec „ o „ 3 „ 58 rano.
„ „ „ o „ 3 „ 45 po połud.
„ „ „ o „ 11 „ 8 wieczór.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „ 10 „ 58 wieczór.
„ „ „ o „ 4 „ 18 rano.
„ „ „ o „ 4 „ 3 po połud.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 11 m. 32 w nocy.
„ „ „ „ o „ 12 „ 26 w połnd.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże zr.	c.	Kurs przeciętny zr.	c.	Kurs ostatni płacą zr.	c.	żądają zr.	c.
	(Złote austryackie)							
O. 1P. lutego. Południowy ok gal. kol. żel. K.L. a diwd.	—	—	—	—	229	50	231	—
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	151	—	152	50
„ ank hipot. galic. po 200 zł z wpłatą 30% ex diwid.	—	—	—	—	234	—	236	—
zł. papiery czerl. po 200 „ zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow. .	—	—	—	—	—	—	87	—
Listy zast. Tow. kred. gal. „ 5% w. a.	—	—	—	—	78	40	79	—
„ Tow. kr. gal. 4% w a	—	—	—	—	71	50	72	25
Banku hip. gal. . . .	—	—	—	—	88	60	89	25
Gal. zakł. kred. włość. .	—	—	—	—	94	—	95	—
Obl. indemn. gal. . .	—	—	—	—	76	60	77	25
„ W. Ks. Krak. . .					—		—	—
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	—	—
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski . .	—	—	—	—	5	6	5	11
„ cesarski . .	—	—	—	—	5	8	5	14
Napoleondor . .	—	—	—	—	8	63	8	70
Pół imperyał rosyjski . .	—	—	—	—	8	80	8	95
Rubel srebrny rosyjski .	—	—	—	—	1	65	1	73
„ papierowy „ . .	—	—	—	—	1	48¼	1	49¼
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny . .	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe .	—	—	—	—	1	62	1	63¼
Srebro	—	—	—	—	107	25	108	50

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 7. lutego 1873.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa. (pien. towar.)

	pien.	towar.
Pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	72.90	73.10
od kwietnia do października po 5%	72.90	73.10
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	71.90
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	71.90
Medaliki po 4½%	—.—	108.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	317.—	316.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów . .	315.—	316.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4% . . .	96.75	97.50
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5% . . .	103.75	104.—
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5% . . .	123.—	124.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł. . .	148.25	148.75
Renty Como po 42 lir. austr.	25.50	26.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	—.—	95.—
Bukowiny	75.—	73.—
Galicyi	76.76	77.25
Niższej Austryi	94.50	95.—
Siedmiogrodu	77.	77. 0
Węgier	79.50	80.—
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7% .	—.—	—.—

2. Akcye.

Bank anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	293.75	294.25
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	332.75	333.—
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	1170.—	1180.—
Galic. banku kraj à 200 zł. wpł. 40% . . .	—.—	—.—
Galic banku hyp. po 200 zł., wpłata 50% . . .	—.—	—.—
Banku narodowego	966.—	968.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k. . . .	647.—	649.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	247.50	248.50
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2195	2200
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	230.—	230.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt szt.)	151.50	152.50
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	330.—	330.50
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	195.—	195.50
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—
Styryjskie towarz. wyrobów żelaznych po 200 zł.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem, przezn. do losow. po 5% w srebrze	100.—	100.50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	.—	—.—
„ „ „ po 5%	—.—	80.50
Gal. banku hyp. po 6%	89.20	89.40
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6% .	94.—	95.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	90.80	91.—
Węgier. towar. ziemskie po 5½%	86.75	87.25
„ „ „ (rente) po 6% . . .	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	88.50	—.—
„ „ „ „ „ w. a.	87.—	—.—

(za 100 zł r.)

Kolej gal. Kar. Lud, po 300 zł. 5% za 100 zł. .	101.50	—.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	97.50	98.—
Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 6%	—.—	—.—

5. Losy. (za sztukę.)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	185.—	185.50
Clarego po 40 zł. m. k.	36.—	37.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k. . .	96.50	97.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	—.—	18.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	28.50	29.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	26.50	27.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.—	15 50
Salma po 40 zł. m. k.	38.—	39.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	—.—	—.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a. .	24.25	24.75
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	118.—	118.50
„ „ „ 50 zł. w. a.	—.—	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	23.25	23.75
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	22.—	23.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	90.40	90.50
Augsburg za 100 zł. w p. n.	91.50	91.60
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w. p. n.	91 90	91.90
Hamburg za 100 M. B.	79.70	79.80
Londyn za 10 ft. szt.	108.90	108.90
Paryż za 100 fr.	42.55	42 60

Kurs złota.

Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.12	5.14
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8.67⁵	8.68
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	107.75	108.—

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 10. lutego.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	69	50
„ „ w srebrze	72	90
Losy z 1860 roku	106	—
Akcye banku wiedeńskiego	1007	—
„ „ kredytowego	332	75
Londyn 10 funtów szterlingów	108	90
Srebro	107	75
Napoleondor	8	67½
Dukat	—	—

DZIENNIK URZĘDOWY.

(258 3—3) **Edict.**

Nr. 1872. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgericht wird hiemit dem, dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Eisig Eimeril bekannt gemacht, daß wider denselben über das Gesuch des Salomon Abgott dtto, praes 10. Jänner 1873 z. Zl. 1872 mit Beschluß vom 15. Jänner 1873 z. Zl. 1872 die Zahlungsauflage über die Wechselsumme von 590 fl. öst. W. s. N. G. erlassen und dem unter Einem bestellten Curator Hrn. Landesadvocaten Dr. Waldmann zugestellt worden sei.

Lemberg, den 15. Jänner 1873.

(315 2—3) **Edykt.**

Nr. 14209. C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia Petronelę Romer i Leokadję Ludwikę dw. im. Romer z miejsca pobytu i życia niewiadomych, iż przeciw nim p Hersch Wolf Dym wytoczył pozew o extabulacyę sumy 4000 złp. czyli 1000 zł. a. w. z procentami ze stanu biernego dóbr Uherce, że dla tychże ustanowiono kuratora p. adwokata Dra. Regera z substytucyą p. adwokata Dra. Illasiewicza.

Rzeczą jest zatem pozwanych albo wskazać tutejszemu Sądowi swoich zastępców, lub podać kuratorowi powyższemu wszelkie informacye, albowiem wszelkie w tej mierze wynikłe złe skutki ssmeby sobie przypisać musiały.

Przemyśl 18. grudnia 1872.

(298 3—3) **Edykt**

Nr. 8111. C. k. Sąd powiatowy deleg miejski w Samborze wzywa nieobecnego prawem do spadku po zmarłej na dniu 28. listopada 1870 w Terczynowicach bez ostatniej woli rozporządzenia Katarzynie Polucha, powołanego Leśka Polucha, aby się do roku w sądzie zgłosił, i swoje oświadczenie do spadku wniósł, inaczej postępowanie spadkowe zgłaszającemi się s, adkobiercami i postanowionym dla niego w osobie Jaśka Lesyka kuratorem przeprowadzone będzie.

Z c. k. Sądu powiatowego m. del.

Sambor, dnia 31 grudnia 1872.

(361 2—3) **E d y k t.**

Nr. 13318, C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia, iż dnia 15. listopada 1872 do l. 13318 wniesła Sara Spitz przeciw konstancyi Bohusz de Ottoschütz i Antoniemu Schmiedtowi z życia i miejsca pobytu nieznanym i ich nieznanym z zycia, nazwiska i miejsca pobytu spadkobiercom pozew o extabulacyę ze stanu dłużnego realności pod l. 22 w Przemyślu w mieście położonej rocznej renty 320 zł. w. w dom. II. pag. 288 n. 14 on. zaintabulowanej z odnośnemi pozycyami.

Wskutak tego pozwu wyznaczono termin do ustnego postępowania na dzień 25. lutego 1873 o 10 godzinie rano.

Gdy miejsce pobytu pozwanych lub tychże spadkobierców jest niewiadome, przeto ustanawia się dla nich kuratora w osobie adw. Dr. Smutnego z zastępstwem adw. Dr. Skałkowskiego i pierwszemu z nich dekretacyę pozwu się doręcza.

Jest tedy rzeczą pozwanych przed wyznaczonym terminem ustanowionemu kuratorowi potrzebnych środków dostarczyć do prowadzenia powyższego sporu lub w tymże czasie sądowi innego pełnomocnika wskazać, gdyż w razie przeciwnym sami sobie złe skutki przypiszą.

Przemyśl, dnia 20. listopada 1872.

(362 2—3) **E d y k t.**

Nr. 13319 C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia, iż Sara Spitz wniesła dnia 15. listopada 1872 do l. 13319 pozew przeciw Stanisławowi Hanaszewskiemu z życia i miejsca pobytu nieznanemu i jego nieznanym z nazwiska, życia i miejsca pobytu spadkobiercom o extabulacyę prawa zastawu dla sumy 180 złr. w. w. w stanie biernym realności pod l. k. 22 w Przemyślu dom. II. pag. 287 n. 9 on. ciężącego.

Do ustnej rozprawy wyznaczono termin na 25. lutego 1873 o 10 godzinie rano.

Gdy miejsce pobytu ani pozwanego, ani jego spadkobierców wiadomem nie jest, przeto ustanawia się dlań kuratora adw. Dr. Smutnego z zastępstwem adw. Dr. Skałkowskiego i pierwszemu z nich doręcza się t. s. uchwałę z dnia dzisiejszego.

Jest tedy rzeczą pozwanego potrzebnych środków do prowadzenia obecnego sporu ustanowionemu kuratorowi dostarczyć lub innego pełnomocnika sobie obrać, albowiem w razie przeciwnym sam sobie złe skutki przypisze.

Przemyśl, dnia 20. listopada 1872.

(363 2—3) **E d y k t**

Nr. 13320. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia, iż Sara Spitz przeciw masie krydalnej Leizorowicza i jego nieznanym kredytorom o extabulacyę ze stanu biernego realności pod l. k. 22 w Przemyślu sumy 69 złr. $^{2}/_{8}$ kr. w. w. dom. II. pag. 286 n. 7 on. zaintabulowanej wniesła dnia 15. listopada 1872 do l. 13320 pozew, który się na dzień 25. lutego 1873 o 10 godzinie rano do ustnego postępowania dekretuje.

Gdy miejsce pozwanej masy i jej wierzycieli jest niewiadome, przeto ustanawia się dla nich kuratora w osobie adw. Dr. Smutnego zastępstwem adw. Dr. Skałkowskiego i pierwszemu z nich dekretacyę pozwu się doręcza

Rzeczą tedy pozwanych jest przed wyznaczonym terminem ustanowionemu kuratorowi potrzebnych środków do tego sporu dostarczyć lub sobie innego pełnomocnika obrać, gdyż w razie przeciwnym pozwani przypiszą sobie sami złe skutki.

Przemyśl, dnia 20. listopada 1872

(364 2 - 3) **E d y k t.**

Nr. 13321. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia, iż Sara Spitz przeciw masie spadkowej i nieznanym z nazwiska, życia i miejsca pobytu spadkobiercom Wojciecha Broczkowskiego o ekstabulacyę prawa zastawu dla sumy 360 złr. 35 kr. w. w. w stanie biernym realności pod l. k. 22 w Przemyślu dom. II. pag. 286 n. 6 on. ciężącego wniesła dnia 15. listopada 1872 pozew, który się dekretuje do ustnego postępewania na dzień 25. lutego 1873 c godzinie 10 rano.

Gdy miejsce pobytu masy spadkowej Wojciecha Broczkowskiego a względnie jej spadkobierców jest niewiadome, przeto wyznacza się dla nich kuratora w osobie adw Dr Smutnego z zastępstwem adw. Dr. Skałkowskiego i pierwszemu z nich doręcza się dekretacyę pozwu.

Rzeczą tedy pozwanej masy jest ustanowionemu kuratorowi potrzebnych środków do tego sporu udzielić przed wyznaczonym terminem, lub innego pełnomocnika sobie obrać, gdyż w razie przeciwnym pozwana masa przypisze mama sobie złe skutki.

Przemyśl, dnia 20. listopada 1872.

(365 2—3) **E d y k t.**

Nr. 13326. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia, iż Sara Spitz przeciw Abrahamowi i Fajdze małżonkom Windom z życia i pobytu nieznanym i ich nieznanym z życia nazwiska i miejsca pobytu spadkobiercom o ekstabulacyę że stanu dłużnego realności w Przemyślu pod l. k. 22 w mieście położonej praw najmu dom II. pag. 286 n. 8 on- zaintabulowanych i prawa zastawu dla sumy 33 zł. 20 kr. w. w. dom. II. pag. 286 n. 10 on. ciążącego, wniesła dnia 15. listopada 1872 do l. 13326 pozew, który się dekretuje do ustnego postępowania na dzień 25. lutego 1873 o 10 godzinie rano.

Gdy miejsce pozwanych małżonków a względnie tychże spadkobierców jest niewiadome, przeto ustana nawia się dla nich kuratora w osobie adw. Dr. Smutnego z zastępstwem adw. Dr. Skałkowskiego.

Rzeczą pozwanych tedy jest udzielić potrzebnych środków ustanowionemu kuratorowi przed wyznaczonym terminem, lub innego pełnomocnika zamianować, gdyż w razie przeciwnym złe skutki sami sobie przypiszą.

Przemyśl, dnia 20. listopada 1872,

(367 1—3) **Obwieszczenie konkursu.**

Nr. 211 pr. Celem obsadzenia opróżnionej posady pomocnika woźnego przy c. k. sądzie obwodowym w Stanisławowie z roczną płacą 300 zł.

Ubiegający się o tę posadę, mają swoje podania w przeciągu 4 tygodni od 14. lutego 1873, rachując do Prezydyum c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie wnieść i w temże podaniu udowodnić, że jako byli wojskowi w cywilnej służbie rządowej już pozostają albo na podstawie Cesarskiego rozporządzenia z dnia 19. grudnia 1853 jako aspiranci wojskowi do służby cywilnej są prenotowani, lub na podstawie ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 D. u. p. nr. 60 w certyfikaty są zaopatrzeni.

Z Prezydyum c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 5. lutego 1873.

(373 2—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 353. Przy c. k. sądzie krajowym we Lwowie opróżnioną jest posada dozorcy więźniów z płacą roczną 300 złr. w. a. i ubiorem służbowym, w którym to celu rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem czterotygodniowym, poczynającym się z dniem 20. lutego 1873.

Ubiegający się o tą posadę winni wnieść podania swe do Prezydyum c. k. sądu krajowego we Lwowie, nadto kandydaci wojskowi mają się wykazać certyfikatem uzyskanym w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 Nr. 60 Dz. u. p.

Lwów, dnia 7. lutego 1873.

(302 3—3) **E d y k t.**

Nro. 1457. C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Nowym Sączu zawiadamia, że na dniu 20. sierpnia 1865 r. umarł w Czaczowie Bartłomiej Ryba pozostawiwszy ostatniej woli rozporządzenie z dnia 20. kwietnia 1865, w którym zapisał Michałowi Ryba kwotę 20 zł. w. a. a Kunegundzie Ryba również kwotę 20 zł. w. a.

Ponieważ jednak miejsce pobytu tak Michała Ryby jak i Kunegundy Ryby c. k. sądowi wiadomem nie jest, przeto wzywa się Michała Rybę i Kunegundę Rybę, aby w ciągu roku do tegoż c. k. sądu celem przyjęcia lub zrzeczenia się zapisu się zgłosili, gdyż w razie przeciwnym pertraktacya spadkowa zgłaszającemi się spadkobiercami i z kuratorem Janem Rybą, ustanowionym dla Michała Ryby i Kunegundy Ryby, przeprowadzoną będzie.

Nowy Sącz dnia 31. grudnia 1872.

(375 2—3) **K o n k u r s.**

L. 673 R. s. k. Przy c. k. gimnazyum w Stanisławowie jest do obsaszenia posada sługi szkolnego z płacą roczną w kwocie 126 złr. i dodatkiem rocznym w kwocie 30 złr.

Ubiegający się o tę posadę, która w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 Dz. u. p. Nr. 60 zastrzczoną jest dla podoficerów wysłużonych, mają wnieść podania swe, jeżeli nie znajdują się w stosunku służbowym bezpośrednio, zaś w stosunku słnżbowym znajdujący się za pośrednictwem swej przełożonej komendy wojskowej, lub swego przełożonego urzędu do c. k. krajowej Rady szkolnej w przeciągu sześciu tygodni, licząc od 1. lutego 1873.

Oprócz świadectwa nabytego uprawnienia do zastrzeżonej posady każdy kandydat nie należący już do stanu wojskowego winien w myśl postanowienia 6go punktu rozporządzenia ministeryalnego z dnia 12go lipca 1872 Dz. u. p. Nr. 98 załączyć do podania świadectwo moralności, tudzież świadectwo uzdolnienia fizycznego wystawione przez lekarza, przy którym urzędzie ustanowionego, dowody znajomości języka krajowego, nareszcie wykazać się, że jest obywatelem królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Posada powyższa może być udzielona tylko uprawnionym podoficerom (§. 1. i 2. ust.), wyjąwszy gdyby się nie zgłosił żaden kandydat uprawniony i do tej posady zdatny.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 31. stycznia 1873.

(376 2—3) **K o n k u r s.**

L. 152. Celem obsadzenia czterech posad referentów do szacowań lasów przy c. k. powiatowych komisyach szacunkowych tutejszego okręgu z dyurnum po trzy złr. a. w. dziennie, rozpisuje Prezydyum c. k. podkomisyi krajowej konkurs do 20. lutego 1873.

Ubiegający się o tę posedę winien wnieść podanie przy dołączeniu dokumentów wykazujących jego krajowość, wykształcenie w zawodzie leśnictwa i dotychczasowe jego zatrudnienie do Prezydyum c. k. podkomisyi krajowej podatku gruntowego w Krakowie przez należne c. k. starostwo, lub jeśli już w publicznej służbie zostaje, przez swoją przełożoną władzę.

Kraków, dnia 4. lutego 1873

(378 2- 3) **E d i c t.**

Nr. 577. Vom k. k. Bezirksgerichte Biała wird der dem Aufenthaltsorte nach unbekannten Babette Munk hiemit bekannt gemacht, daß die Eheleute Wilhelm und Karoline Zipser sub praes. 25ten Jänner 1873 Z. 577 die Klage wegen Löschung der Satzpost pr. 171 fl $74^{45}/_{60}$ kr. öst. W. aus dem Lastenstande der Realität sub Nr. 8 alt 13 neu und 249 alt 14 neu in Lipnik wider sie angestrengt haben, ein Curator ad actum in der Person des Hr. Advocaten Dr. Eisenberg auf ihre Gefahr und Kosten bestellt, und zur mündlichen Verhandlung die Tagfahrt auf den 18. Februar 1873 um 10 Uhr Vormittags hiergerichts anberaumt wurde.

Es liegt der Belangten ob, dem Curator ihre Behelfe noch rechtzeitig mitzutheilen, oder bei der Tagsatzung persönlich oder durch einen andern Vertreter zu erscheinen, als sonst die nachtheiligen Folgen aus dieser Versäumniß sie sich selbst zuschreiben müßten.

K. k. Bezirksgericht.

Biała, den 26. Jänner 1873.

(382 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 6378. C. k. sąd powiatowy w Dolinie uwiadamia, że na zaspokojenie sumy 7 zł i 4 złr. 34 kr. w. a. z przyn. przez Iudę Salzberga wywalczonej, przymusowa sprzedaż części realności nr. k. 20 w Słobodzie położonej z masy spadkowej dłużnika Matyja Seniów zajętej i ocenionej jest dozwoloną. Przeznaczając do czynu sprzedaży 3 termina, a mianowicie na dzień 27. lutego, 27. marca i 24 kwietnia 1873 o godzinie 9 rano, z tem dołożeniem, że owa realność przy pierwszym terminie tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej, zaś przy drugim niżej ceny szacunkowej za gotówkę sprzedaną będzie.

Zaprasza się chęć kupna mających z tym dodatkiem, że ową publiczną sprzedaż w tu sądowym lokalu się przedsięweźmie.

Dolina, dnia 23. grudnia 1872.

(294. 3—3) **E d y k t**

Nro. 216. C. k. sąd powiatowy w Chodorowie wiadomo czyni, że celem ściągnięcia wywalczonej przez Jurka Berezowskiego przeciw Tomkowi Łabiakowi kwoty 44 zł. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod l. kons. 71 rep. 80 w Kniesiole nie stanowiącej ciała tabularnego składającej się z zabudowań gospodarczych ogrodu i jednego kawałka pola, w trzech terminach t. j. dnia 20. lutego, dnia 20. marca i dnia 24 kwietnia 1873 każdego razu o godzinie 10. przed południem w tutejszym sądzie odbędzie się, i że ta realność na pierwszych dwóch terminach tylko wyżej lub za cenę szacunkową 84 zł. w. a. na trzecim zaś terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie. Akt oszacowania i warunki licytacyjne w tutejszej registraturze przejrzane i w odpisie podniesione być mogą.

C. k. sąd powiatowy.

Chodorów 30. kwietnia 1872.

(358 3—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 54460. W celu zabezpieczenia potrzebnych budowli zachowawczych w r. 1873 a ewentualnie w latach 1873, 1874 i 1875, wykonać się mających na gościncach państwowych w Sanockim okręgu budowniczym odbędzie się dnia 25. lutego 1873, o godzinie 12 w południe w Sanockiem starostwie licytacya przez pisemny oferty.

Cena fiskalna robót wykonać się mających w roku 1873 wynosi 11.009 zł. 33 ct. w. a.

Odnośne warunki budowy przeglądnąć można w rzeczonem starostwie, dokąd także oferty w powyższym terminie zaopatrzone w 5% wadyum wniesione być mają.

Oferty nieułożone według przepisów lub też spóźnione nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 31. stycznia 1873

(285 2—3) — **E d i c t.**

Nr. 49. Vom k. k. Bezirksgerichte in Kenty wird im Namen des Hochlöblichen k. k. Ober-Landesgerichtes in Krakau, in Folge dessen Erlaßes vom 18. Dezember 1872 Zl. 19999 hiemit kundgemacht, daß Hr. Josef Böhm, Wasserwerks-Realitätenbesitzer in Kobiernice, Gerichtsbezirk Kenty am 17. März 1872 Zl. 4519 um die Errichtung eines Grundbuchskörpers für die in Kobiernice unter Consc.-Zahl 76 Wasserwerksrealität, bestehend aus einem ebenerdigen, aus hartem Materiale erbauten Gebäude nebst Betriebsvorrichtungen in demselben, dann aus einem Obstgarten und dreier hinter dem Hause liegenden Ackerbeeten, welche Realität derselbe von den früheren Eigenthümern Samuel Scholz und Franciszka Kral mittelst Kaufvertrages vom 24. September 1869 käuflich an sich gebracht hat, und um die bücherliche Eintragung dieser Realität in das Grundbuch zur Erwirkung des bücherlichen Eigenthumes derselben gebeten hat.

Somit werden alle jene, welche auf Grund früherer, vor dem Tage der Eröffnung dieses neuen Grundbuchskörpers erworbenen Rechte irgend welche Aenderung der in demselben enthaltenen, die Eigentums- oder Besitzverhältnisse betreffenden Eintragungen in Anspruch nehmen, gleichviel ob die Aenderung durch Ab-, Zu- oder Umschreibung, durch Berichtigung der Bezeichung dieser Realität, oder in anderer Weise erfolgen sollte, oder welche auf die bezeichnete Realität oder Theile derselben Pfand-, Dienstbarkeits- oder andern zur bücherlichen Eintragung geeigneten Rechte als zum Lastenstande gehörig eingetragen werden sollen, aufgefordert, diese ihre Ansprüche unter Beibringung der betreffenden Urkunden bei dem k. k. Bezirksgerichte in Kenty innerhalb vier Monate, und zwar bis zum 30. April 1873 ohne Rücksicht auf etwaige früher eingebrachten Gesuche um so gewisser anzumelden haben, als sonst auf diese Ansprüche, wenn diesfalls auch früher Eingaben überreicht worden wären, nach §. 6 und 7 des Gesetzes vom 25. Juli 1871 Zl. 96 R. G. Bl. keine Rücksicht genommen, und das Recht auf Geltendmachung der anzumeldenden Ansprüche gegenüber derjenigen dritten Personen erwirkt wurde, welche bücherliche, der in dem neuen Grundbuchsfolium enthaltenen und nicht bestrittenen Eintragungen erworben haben würden.

Zugleich wird kundgemacht, daß eine Wiedereinsetzung gegen das Versäumen der Edictalfrist nicht stattfinde und eine Verlängerung derselben unzuläßig sei.

Kenty, am 9. Jänner 1873.

(309 3—3) **E d y k t.**

Nro. 3289. C. k Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie, zawiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu Dra. Karola Hillbrichta, że z powodu wydanego przeciw niemu na prośbę banku krajowego galicyjskiego, na dniu 22. stycznia 1873 do l 3289, nakazu zapłaty sumy wekslowej 4000 złr. w. a. z p. n., ustanowiono dla niego kuratorem adwok. Dra Gregorowicza z substytucyą adw. Dra Janowicza.

Wzywa się przeto Dra. Karola Hillbrichta, aby wyż pomienionemu kuratorowi informacyę do obrony udzielił, lub innego pełnomocnika sądowi przedstawił, inaczej skutki tego zaniedbania sam sobie przypisze.

Lwów d. 22. stycznia 1873.

(310 3—3) **Edykt.**

Nro. 3290. C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie, zawiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu Dra. Karola Hillbrichta, że z powodu wydanego przeciw niemu na prośbę banku krajowego galicyjskiego na dnin 22. stycznia 1873. d. l. 3290, nakazu zapłaty sumy wekslowej 3000 złr. w. a. z p n, ustanowiono dla niego kuratorem adwok. Dra Gregorowicza z substytucyą adwok. Dra Janowicza

Wzywa się przeto Dra Karola Hıllbrichta, aby wyż pomienionemu kuratorowi informacyę do obrony udzielił, lub innego pełnomocnika sądowi przedstawił, inaczej skutki tego zaniedbania sam sobie pr zypisze.

Lwów 22. stycznia 1873.

(307 3—3) **Edykt.**

Nro. 4841. C. k. sąd powiatowy w Kossowie podaje do publicznej wiadomości że Antoni Sorochan na dniu 23. sierpnia 1866 w Brusturach bez ostatniej woli rozporządzenia zmarły trzech synów Olexe, Michała i Iwana na podstawie ustawodawczego następstwa do jego spuścizny powołanych pozostawił, a że miejsce pobytu Olexy Sorochana sądowi tutejszemu nie jest wiadome przeto wzywa go się by w przeciągu roku w sądzie się zgłosił, i deklaracyę przyję ia tej spuścizny tym piewnej wniósł, gdyż inaczej pertraktacya tej spuścizny z współspadkobiercami już oświadczonymi i z kuratorem Michałem Sorochąnem dla niego ustanowionym przeprowadzoną zostanie.

C. k. sąd powiatowy.

Kossow, 31. grudnia 1872.

(335 3—3) **Konkurs.**

Nr. 22. V. P. W obrębie c. k. gal. Dyrekcyi poczt są cztery miejsca oficyałów pocztowych z roczną płacą 700 złr, i z obowiązkiem złożenia kaucyi w kwocie 600 złr. do obsadzenia.

Ubiegający się o te posady, mają swe podania z dołączeniem potrzebnych dokumentów w przeciągu czterech tygodni w przepisanej drodze wnieść do c. k. dyrekcyi poczt we Lwowie.

Lwów, dnia 2. lutego 1873.

Concurs.

Nr. 22. V, P. Im Bereiche der galizischen k. k. Postdirection sind Vier Post-Offizialenstellen mit dem Gehalte jährlicher 700 fl., und der Verpflichtung zum Erlage der Caution von 600 zu besetzen.

Die Bewerber um diese Dienstposten haben ihre gehörig instruirten Gesuche binnen vier Wochen im vorgeschriebenen Wege bei der k. k. Postdirection in Lemberg zu überreichen.

Lemberg, am 2. Februar 1873.

(338 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 66119. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż pp. Teofil Sawczyński, Markus Rapp, małżonkowie Mojżesz i Golde Pine Rapp, tudzież Jakób Sawczyński o wykreślenie kwoty 620 złr. m. k. ze stanu biernego gruntu pod L. 442²/₄ przeciw niewiadomemu z życia i miejsca pobytu Nehemiaszowi Bachstitz pod dniem 11. grudnia 1872 l 66119 pozew wnieśli i o pomoc sądową prosili, w skutek czego do ustnej rozprawy termin na dzień 18. lutego 1873 godzinie 10tej rano wyznaczonym został.

Ponieważ miejsce pobytu Nehemiasza Bachstitz nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd krajowy do zastępowania i na tegoż koszt i szkodę tutejszego adwokata p. Dr. Sermaka z zastępstwem przez p. adwokata Dr. Popiela kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanego, aby w należytym czasie osobiście stanął, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, słowem stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów, dnia 17. stycznia 1873.

(306 1—3) **Edykt.**

Nr. 6418. C k. sąd obwodowy w Nowym Sączu rozpisuje niniejszem celem uzyskania w drodze egzekucyi zaspokojenia wierzytelności Pauliny Więckowskiej w sumie 2100 złr z procentami po 5% od dnia 7. maja 1866 bieżącemi, i kwoty 93 złr. jako procentów do dnia 7. maja 1866 zaległych z hipoteki dóbr Bukowiec i wierzytelności Ferdynanda Więckowskiego w sumie 1785 złr. z procentami po 5% od dnia 7. maja 1866 bieżącemi i kwoty 219 złr. jako procentów do dnia 7. maja 1866 zaległych z hipoteki dóbr Falkowa górna i Bukowiec tudzież kosztów sporu i egzekucyi należących się Ferdynandowi i Paulinie Więckowskim z hipoteki dóbr Bukowiec i Falkowa górna egzekucyjna publiczna sprzedaż dóbr Bukowiec dłużników Józefa i Zofii Jaworskich własnych i dóbr Falkowa górna niegdyś dłużników Józefa i Zofii Jaworskich a obecnie Salomei Nowakowej własnych, w powiecie Ciężkowickim położonych która to licytacya w trzecim terminie mianowicie licytacya dóbr Bukowiec na dniu 27. marca 1873 o godzinie 10 przed południem, zaś licytacya dóbr Falkowa górna na dniu 28. marca 1873 o godzinie 10 przed południem w sali audyencyonalnej c. k. sądu obwodowego odbędzie się pod następującemi warunkami:

1. Dobra Bukowiec sprzedane będą osobno z wyjątkiem wyłączonego jak dom. ≥74 p. 38 n. 13 haer. ze składu dóbr ekwiwalentu dla Tomasza Turtaka w przestrzeni 2 morgów 846□ sążni, a dobra Falkowa górna także osobno. Dobra te sprzedane będą najwięcej ofiarującemu ryczałtem w stanie w jakim się znajdują bez poręczenia za obszar lub jakość przedmiotu lub rubryki dochodów.

2. Za cenę wywołania dóbr Bukowiec, stanowi się wartość szacunkowa w kwocie 14350 złr. 20 ct. w a a za cenę wywołania dóbr Falkowa górna, stanowi się wartość szacunkowa w ilości 7224 złr. 60 ct w. a. jednakże dobra te na tym trzecim terminie także poniżej ceny szacunkowej za jakąkolwiek bądź cenę sprzedane będą.

3. Każden z licytantów ma przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej wadyum 10% ceny szacunkowej dóbr, a zatem przy sprzedaży dóbr Bukowiec kwotę 1435 złr., a przy sprzedaży Falkowyj górnej kwotę 722 złr. 46 ct. To wadyum ma być złożone w gotówce, albo w obligacyach publicznych rządowych lub krajowych na okaziciela opiewających albo w listach zastawnych uprz. banku narodowego lub towarzystwa kredytowego galic. tudzież w listach zastawnych przez instytuta założone do udzielenia pożyczek hipotecznych za zezwoleniem rządowem i pod rządowym dozorem wydanych, albo w obligacyach pierwszeństwa kolei przez c. k. rząd poręczonych, licząc takowe według kursu ostatniego gazety Wiedeńskiej.

Wadyum przez najwięcej ofiarującego w gotówce złożone, będzie zatrzymane, celem zaspokojenia obowiązków przez niego w moc niniejszych warunków licytacyjnych przyjętych, jeżeli zaś w obligacyach, zwrócone mu będzie po złożeniu jednej trzeciej części ceny kupna wedle ustępu 4. Wadya zaś innych licytantów odbiorą ciż zaraz po ukończeniu licytacyi

Wyciąg tabularny, opis, szacunek sprzedać się mających dóbr znajduje się w registraturze c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu, gdzie przejrzane lub odpisane być mogą.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się obydwie strony, mianowicie egzekutów Józefa i Zofię Jaworskich gdy z innej sprawy w tut sądzie się toczącej wypływa, że ich miejsce zamieszkamia nie jest obecnie za granicą państwa lecz w Grudny powiatu Brzosteckiego do rąk własnych i właścicielkę teraźniejszą Falkowy górnej Salomeą z Mrowczyńskich 1. Jaworską 2. voto Nowakową, dalej wierzycieli hipotecznych tak dóbr Bukowca, jako też dóbr Falkowy górnej wiadomych z miejsca pobytu do rąk własnych, tych zaś których miejsce zamieszkania nie jest wiadomem, jako też wszystkich wierzycieli, którymby uchwała niniejsza rozpisująca licytacyę, lub późniejsze w tej sprawie egzekucyjnej zapaść mające uchwały, albo w cale nie będą doręczone, albo nie w czasie przynależnym. wreszcie wierzyciele, którymby po dniu 28. marca 1872 do tabuli weszli przez kuratora adwokata Dr. Olszewskiego ze substytucyą adwokata Dr. Jarosza ustanowionego, wszczególności dom handlowy F. J. Kirchmajera i syna jako wierzyciela z powodu, że na majątek tegoż konkurs został otwartym przez ustanowionego zarządcę masy konkursowej adw. Dr. Wyrobka,

Z c. k sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 28. grudnia 1872.

(317 1—3) **Edykt**

L. 7718. C. k. sąd powiatowy miejs. delegowany w Tarnopolu uwiadamia w sprawie spadkowej po ś. p. Samuelu Pawlińskim z miejsca pobytu niewiadomego Władysława Gawlikowskiego, iż dlań kuratorem p. adw kraj. Dr. Marksteina ustanowiono, któremu równocześnie t. s. uchwały z dnia 20. października b. r. l. 4583 i 5362 ex 1872 zezwalające na wydanie z depozytu Leonowi Resenteldowi obligi długu państwa z daty 1. grudnia 1865 Nr. 29952 na 525 złr. 2 kr. w. a. wręczone zostają.

Tarnopol, 31. grudnia 1872.

(318 1—3) **Edykt.**

L. 8339. C k. sąd miejsko-delegowany powiatowy w Tarnopolu ustanawia dla Izraela Dienesa, z miejsca pobytu niewiadomego, p. adwokata Dr. Mantla kuratorem do sprawy masalnej po Gedaliem Dienes, i doręcza kuratorowi dekret dziedzictwa z 7. października 1869 l. 6675.

O czem Izraela Dienesa uwiadamia się.

Tarnopol, dnia 15. grudnia 1872.

(323 1—3) **Edykt.**

Nro. 4385/72. C. k. wyższy Sąd krajowy lwowski podaję w myśl ustawy z dnia 25. lipca 1871 l. 96. Dz. p. P. do powszechnej wiadomości, że w skutek prośby Jakuba Hamulaka, jako ojca i zastępcy małoletniej Maryi Hamulak o uzupełnienie księgi gruntowej przez nowe wciągnięcie nieruchomości Maryi Hamulak własnej w tarnopolskim powiecie sądowym i w tamtejszej gminie podatkowej położonej, składającej się z pola ornego w Tarnopolu, w pomiarkach osypowych położonego, poczynającego się od gościńca Dubowieckiego końcem do gościńca Łozowickiego przypierającego, w miedzach pól Maryi Hamulak z jednej, a pola Franciszka Brygiera z drugiej strony leżącego i nr. top. 3557 stare/4504 nowe oznaczonego, c. k. sądowi obwodowemu Tarnopolskiemu poleconem zostało, ażeby tenże wygotował projekt, otworzyć się mającego ciała tabularnego, który to projekt w tymże c. k. sądzie obwodowym przejrzanym być może a od dnia 1. września 1872. za księgę gruntową uważaną będzie, równie oznajmia się, że od d. 1. września 1872. począwszy, nowe prawa własności zastawu, i inne prawa hypoteczne na wyżopisanej nieruchomości, jako nowe ciało tabularne do księgi gruntowej wciągnąć się mającej tylko przez wpis do księgi hypotecznej nabyte, ograniczone na innych przeniesione, uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa c. k. wyższy Sąd krajowy wszystkich którzyby:

a) na zasadzie praw przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych, domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania bez różnicy, czy zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenie ciał hypotecznych, czyli też w inny sposób nastąpić ma;

b) już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej, lub na jej częściach nabyli prawa zastawu służebności lub inne prawa do wpisu hypotecznego przydatne, o ile prawa te jako należące do dawniejszego stanu biernego, wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały, ażeby w c. k sądzie obwodowym Tarnopolskim swoje oznajmienie do dnia 30. sierpnia 1873. tem pewniej wnieśli, ileże w przeciwnym razie utracą prawo oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych. prawa hypoteczne w dobrej wierze nabędą.

W skutek edyktem ogłoszonego rozporządzenia c. k. wyższego sądu krajowego z dnia 20. marca 1872. sąd obwodowy w Tarnopolu wygotował projekt otworzyć się mającego ciała tabularnego, który to projekt od dnia 1. września 1872. księgę gruntową stanowi, wzywa się dlatego w myśl §. 14. ustawy z d. 28. lipca 1871. do l. 96. wszystkich, którzy przez istnienie lub hypoteczny stopień pierwszeństwa jakowego wniesienia widzą się być w prawach swoich pokrzywdzonymi, aby zarzuty swoje do 1. października 1873. do sądu obwodowego w Tarnopolu podali, inaczej bowiem wniesienia nabędą skuteczności wniesień hypotecznych.

Przywrócenie do dawnego stanu dla upadłego terminu edyktalnego nie ma miejsca i przedłużenie onegoż stronom szczególnym jest niedopuszczalne.

Lwów dnia 21. stycznia 1873.

(324 1—3) **Edykt.**

Nro 56093. Ze strony c. k. sądu krajowego lwowskiego w sprawach cywilnych w skutek uchwały tu sądowej z dnia 18. lipca 1872. l. 20590, podaje się do publicznej wiadomości, że w skutek tusądowej uchwały z dnia dzisiejszego względem depozytu pod nazwą Dominik Łysogórski, kadukowe postępowanie zostało wprowadzone.

Wzywa się więc wszystkich, którzyby do tego depozytu sobie prawo rościli w szczególności Bonawenturę Łysogórskiego, by się w przeciągu 1. roku, 6. tygodni i 3. dni, w tutejszym sądzie zgłosili i prawa swe do tego depozytu tem pewniej udowodnili, ileże po upływie tego terminu depozyt ten za przepadły uznanym i na fundusz przepadłości wydanym zostanie.

Lwów dnia 28. grudnia 1872.

(328 1—3) **Edykt.**

Nro. 6801. C. k. sąd powiatowy w Gródku, niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Nehemiasz i Beile Wolf przeciw leżącej masie N. Ustrzyckiego, względem ekstabulacyi sumy 496 złr. 27 ct. B. Z., w stanie biernym realności nr. 139/60 w Gródku zaintabulowanej, pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego uchwałą tutejszego sądu z dnia 12. grudnia 1872. l. 6801, ustanowiony został termin do sumarycznej rozprawy na dzień 1. kwietnia 1873. o 10. godzinie z rana.

Ponieważ miejsce pobytu spadkobierców tego N. Ustrzyckiego jest niewiadome, ustanawia się tymże kurator w osobie p. Adolfa Henzego, c. k. notaryusza w Gródku, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej, przeprowadzoną będzie; niniejszem więc edyktem wzywa się spadkobierców N. Ustrzyckiego, aby w należytym czasie w sądzie się jawili, lub potrzebne dokumenta ustanowionemu kuratorowi udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, gdyż wynikające z zaniedbania skutki, sami sobie przypisać będą musieli.

Gródek 12. grudnia 1872.

(329 1—3) **Edykt.**

Nro. 6802. C. k. sąd powiatowy w Gródku niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Nehemiasz i Beile Wolf, przeciw leżącej masie Józefa Kobierskiego względem ekstabulacyi sum 80 złr. w B. Z. i 73 złr 25 ct. w srebrze, w stanie biernym realności nr. 139/60 w Gródku dom XI. p. 145 n., 1 on zabezpieczonych, pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego uchwałą tutejszego sądu z dnia 12. grudnia 1872. l. 6802. ustanowiony został termin do sumarycznej rozprawy na dzień 1. kwietnia 1873. o 10. godz. z rana.

Ponieważ miejsce pobytu spadkobierców Józefa Kobierskiego jest niewiadome, ustanawia się tymże kurator w osobie p. Adolfa Henzego, c. k. notaryusza w Gródku, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się spadkobierców Józefa Kobierskiego, aby w należytym czasie w sądzie się jawili, lub potrzebne dokumenta ustanowionemu kuratorowi udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, gdyż wynikające z zaniedbania skutki, sami sobie przypisać będą musieli.

Gródek 12. grudnia 1872.

(330 1—3) **Ogłoszenie.**

Nro. 437. Uchwałą c. k. sądu krajowego lwowskiego z 21. grudnia 1872. r. l. 49867., uznany został Jacko Pańczyszyn — gospodarz gruntowy z Pieczychwost za marnotrawcę, dla którego c. k. sąd powiatowy Matwija Kowalczuka z Pieczychwost kuratorem ustanowił.

Kulików 30 stycznia 1873.

(333 1—3) **Edykt.**

Nro. 682. C k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż Instytut zapomogi wdów i sierót po gr. kat. kapłanach archidyecezyi lwowskiej przez adwokata Dr. Męcińskiego, przeciw Janowi i Władysławowi Porembalskim, pod dniem 31. maja 1871, do l. 29769 pozew wniósł o wydanie nakazu zapłaty sumy 6000 złr. m. k. z p. n. prosił — w skutek czego uchwałą t. s. z dnia 8. lipca 1871. do l. 29769. nakaz zapłaty tejże sumy wydany został. Gdy miejsce pobytu p. Władysława Porembalskiego wiadomem nie jest, c. k. sąd krajowy do zastępowania go i na koszt i szkodę tegoż, mianował tutejszego adw. Dr. Semilskiego kuratorem, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej przeprowadzoną będzie,

Niniejszym edyktem wzywa się zapozwanego, aby w należytym czasie osobiście stanął lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, słowem, stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikłe z zaniedbania skutki, sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów dnia 25. stycznia 1873.

(336 1—3) **Edykt.**

Nro. 26595. C. k. sąd krajowy zawiadamia następujących z miejsca pobytu niewiadomych wierzycieli hipotecznych części dóbr Radwanowice zwanych: „Jordanowszczyzna, Makowszczyzna i Gatka", położonych w W. ks. krakowskiem, należących do spadkobierców Franciszka Jakubowskiego, Annę br. Rosen, Aleksandrę br. Rosen, Józefa Nemetz, Deodata Wilgę Godzimirskiego, Józefa Grünbauma, Ottona Wojciechowskiego, Fryderyka Gerstenberga, Edwarda i Leona Weneckich, byłą administracyę Gazety krakowskiej, niewiadomych z życia i nazwisk spadkobierców Maryi z Peszkarów Grabowskiej, niewiadomych z życia i nazwisk spadkobierców Katarzyny Kwiecińskiej, dalej tych wierzycieli, którzy na hipotekę wymienionych dóbr weszli dopiero po pierwszym grudnia 1872 r., lub którym dotycząca uchwała na czas doręczoną nie zostanie, iż uchwałą tutejszego sądu z dnia dzisiejszego do l. 26595/70 dozwoloną została przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę wymienionej powyżej części dóbr Radwanowice, na zaspokojenie sumy złp. 7050. gr. 15, z p. n., należącej się do funduszu kaplicy grecko-wschodniego wyznania w Krakowie, i że celem strzeżenia praw ich z tego powodu ustanowionym został dla nich kurator w osobie adw. Dr. Korczyńskiego w Krakowie z zastępstwem adw. Komara.

Kraków dnia 13. stycznia 1873.

(337 1—3) **Edykt.**

L. 26595. C. k. sąd krajowy Krakowski podaje do powszechnej wiadomości, iż na zaspokojenie sumy złp. 7050 gr. 15 z p. n. do funduszu kaplicy grecko-wschodniego wyznania w Krakowie się należącej odbędzie się w gmachu c. k. sądu krajowego w Krakowie dnia 21. marca i 25 kwietnia 1873, zawsze o godzinie 10tej zrana przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę części dóbr Radwanowice zwanych, „Jordanowszczyzna, Makowszczyzna i Gatka" w W. Ks. Krakowskiem położonych, należących do masy spadkowej po Franciszku Jakubowskim. Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa w ilości 10.922 złr. 10 kr. w. a., poniżej której na żadnym z owych terminów rzeczone części dóbr Radwanowice sprzedanemi nie zostaną. — Chęć kupna mający winien przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi sądowej wadyum w ilości 1100 złr. w gotówce, lub w publicznych obligacyach państwa austryackiego, w obligacyach indemnizacyjnych galicyjskich, w listach zastawnych Towarzystwa kredytowego galicyjskiego lub banku hipotecznego według kursu tych papierów w ostatnim numerze urzędowej gazety zamieszczonego.

Inne warunki licytacyjne, jak również wyciąg hipoteczny i akt oszacowania można przejrzeć w registraturze c. k. sądu krajowego w Krakowie.

Kraków, dnia 13. stycznia 1873.

(340) **Edykt.**

L. 338. C. k. sąd obwodowy jako sąd handlowy oznajmia, że firma „Adolf Kindler" do prowadzenia domu komisowego z towarami bławatnemi w Tarnopolu w rejestr handlowy dla firm pojedyńczych wpisaną została. Firmę prowadzący jest Adolf Kindler.

Tarnopol, 15. stycznia 1873.

(341) **Edykt.**

L. 508. C. k. sąd obwodowy jako sąd handlowy wiadomo czyni, że zezwolono odnośnie do dozwolonego tutejszemi uchwałami z dnia 9go września 1869 roku l. 10642 i 27. grudnia 1871 l 15632 wpisania firmy filii banku hipotecznego w Tarnopolu w rejestr handlowy dla firm spółkowych na zanotowanie w 5tej rubryce rejestru handlowego, że tę firmę odtąd oprócz zaprotokołowanych firmantów Egmonta Bechta i Wilhelma Landau, także dyrektorowie zakładu głównego we Lwowie pp. Dr. Józef Kolischer, Władysław Rieger, Maurycy Lazarus i Robert Hefern w ten sposób podpisywać będą, iż albo dwa z pomiędzy nich razem. albo tylko jeden z nich wraz z jednym z dotychczasowych firmantów filii nazwiska swoje pod stampilią filii podpiszą.

Tarnopol. dnia 15. stycznia 1873.

(343 1—3) **Obwieszczenie.**

L 2668. C. k. sąd powiatowy podaje do wiadomości, że w skutek uchwały c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 22. sierpnia 1872 r. do l. 15448 Jan Kobyra, włościanin z Żarownia, za marnotrawcę sądownie uznany został.

Kuratorem dla tegoż ustanawia Józefa Kuśnierza z Padwi.

Mielec, 9. września 1872.

(408 1—3) **Edykt.**

L, 68716 C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że przeciw Bazylemu i Anastazyi Łopaczyńskim, Juliannie Immer de Freuenfeld i Annie Igle de Ilsinger wnieśli dnia 13. sierpnia 1872 l 44612 spadkobiercy i prawonabywcy Stefana Zawałkiewicza, jako to: Franciszka Jaworska, Michalina Moszyńska, Innocenty, Sabina, Józefa, Rozalia, Władysław, Maryan, Stanisława i Klara Białoskórscy uzupełnienie pozwu dnia 23. stycznia 1871 l. 4095 wniesionego w sprawie o wymazanie z ksiąg depozytowych ciężarów z ceny kupna sumy 40.000 złp. i orzeczenie, iż znajdująca się w depozycie kwota 695 złr. 96 kr. w. a. z narosłemi procentami wyłączną powodów własność stanowi. i o pomoc sądową prosili, w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 18. lutego 1873 o godzinie 10tej rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanych nie jest wiadomem, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępywania tychże i na ich koszt i szkodę tutejszego p. adw. Dr. Sermaka z zastępstwem przez p. adw. Dr. Zuckra kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych, aby w należytym czasie osobiście stanęli, lub potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, ogółem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli

Lwów, dnia 25. stycznia 1873.

Doniesienia prywatne.

(288. 3 3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 2281. Na posadę ordynaryusza szpitalu powszechnego w Samborze z płacą roczną 400 złr. w. a.

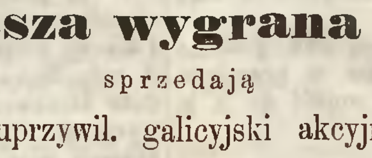
Nadana posada nie daje prawa do emerytury i zamianowany nie może bez przyzwolenia Zwierzchności gminnej i Wysokiego Wydziału krajowego przyjąć innej służby publicznej; winien pełnić służbę w szpitalu bez wsselkiej stałej pomocy lekarza drugiego, akuszerki lub cyrulika, a w razie chwilowej przeszkody, winien na koszt własny przedstawić Zwierzchności gminnej odpowiedniego zastępcę.

Od kandydatów wymaga się stopnia doktora medycyny, a posiadającym oraz stopień doktora chirurgii, przyznane będzie pierwszeństwo przed innymi.

Podania mają być do tutejszego urzędu do końca lutego 1873. wniesione, i w takowych wykazany wiek, religia, przynależność, znajomość języków krajowych i dotychczasowa praktyka

Magistrat król. wol. miasta.

Sambor dnia 26. stycznia 1873.

Pierwsza węg. galic. kolej żelazna.

Nr. 1146. (402 1—3)

Obwieszczenie.

Rada Zawiadowcza ma zaszczyt zaprosić panów Akcyonaryuszów **Pierwszej Węgiersko-Galicyjskiej Kolej Żelaznej** na nadzwyczajne ogólne zebranie odbyć się mające dnia 14. marca 1873 o godzinie 6tej wieczorem w **sali niższo-austryackiej Izby handlowej w Wiedniu,** Herrengasse Nr. 14.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie względem stanu budowy i rezultatów ruchu na liniach Towarzystwa.

2. Wniosek Rady Zawiadowczej co do przysposobienia środków pieniężnych do ukończenia budowy kolei tudzież utrzymania ruchu potrzebnych.

Panowie Akcyonaryusze posiadający najmniej 25 akcyj a życzący sobie wykonać służące im prawo głosowania zechcą w myśl §. §. 40—42 statutów złożyć swoje akcye najdalej do dnia 6. marca 1873 w biórze Pierwszej Węgiersko-Galicyjskiej Kolei Żelaznej w Wiedniu, Mariahilferstrasse Nr. 1 A. lub w biórze C. k. uprzyw. Zakładu Kredytowego dla Handlu i Przemysłu. Akcye winne być złożone według konsygnacyi w dwóch egzemplarzach przez oddawcę spisać i podpisać się mających. Blankiety konsygnacyi bezpłatnie wydawane będą w powołanych wyżej biórach.

Składający akcye otrzyma jeden z tych egzemplarzy konsygnacyi wraz z kartą legitymacyjną na ogólne zebranie. Złożone akcye oddane zostaną posiadaczowi po odbyciu ogólnego zebrania za zwrotem odpowiedniej konsygnacyi. Wrazie zastępstwa winien upoważniony przez akcyonaryusza pełnomocnik złożyć legalizowane a przynajmiej przez dwóch świadków podpisane pełnomocnictwo swe w biórze Towarzystwa najpóźniej na dwa dni przed odbyciem ogólnego zebrania.

Wiedeń, dnia 7. lutego 1873.

Rada zawiadowcza.

Z drukarni E. Winiarza.